

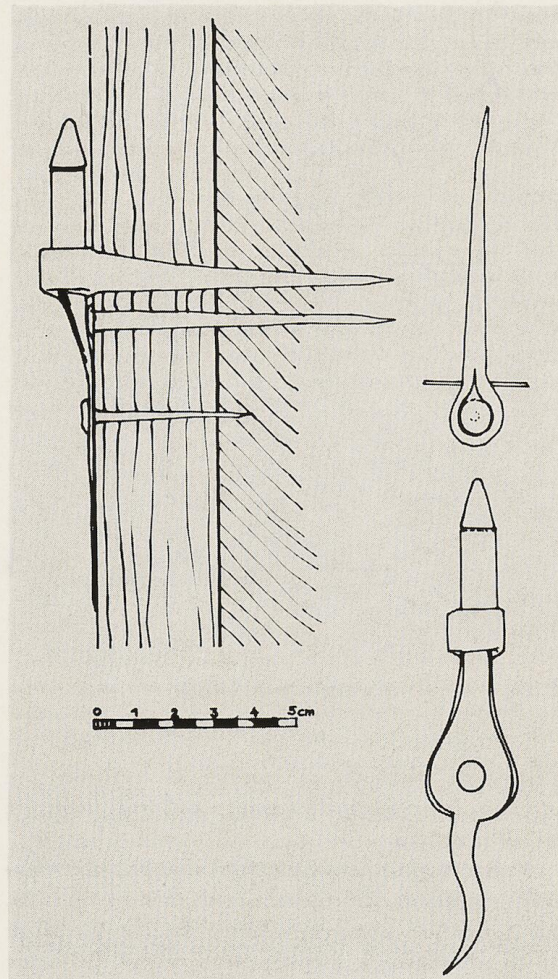
Radola — nadokenná rímsa a obloučný otvor

Nová koncepcia stavebnej etapy začlenila starší objekt do dispozície celkom organicky. Prakticky využila jeho rozsah a aditívnym spôsobom rozšírila priestorovú skladbu kaštieľa.

Okenné otvory na poschodí, ktoré sa zachovali v pôvodnom rozsahu, majú šambrány a nadokenné rímsy vymurované plasticky z tehly a vyformované omietkou. Šambránu tvorí len plastická objímajúca lišta. Nadokenná rímsa má zjednodušený renesančný tvar bez profilu simy. V najstaršom objekte boli okná zamurované, resp. rozšírené do jednotnej symetrickej rozloženej koncepcie nového kaštieľa. Hĺbkovými sondami sa zistilo, že okná na prízemí majú pôvodnú vonkajšiu špaletu, rozšírenú pri neskorších úpravách smerom nadol o 35 cm. Dolné okná teda menia svoje výškové proporcie. Keďže sa tu nezistili stopy po nadokenných rímsach okenných otvorov, dochádzame k záveru, že architektná tektonika týchto otvorov

bola vyjadrená len jednoduchou šambránou, t. j. šambránou s jednoduchou plastickou obiehajúcou lištou. Ak si dáme do súvislosti okno na prízemí s oknom na poschodí, dostávame z hľadiska umelecko-historického špecifický výraz; z hľadiska formy je okno neskororenesančné, avšak väčší akcent na oknách poschodia je už ranobarokový.

Pre slovenské renesančné kaštiele v 16. a predovšetkým v 17. storočí je typická ich obranná funkcia. Neoddeliteľnou súčasťou týchto kaštieľov sú strielne. Kľúčové strielne nachádzame v nárožniach medzi kratším a dlhším traktom ako mierne vystupujúce

Radola — oporné štítky závesov okien v arkieri na prvom poschodí